

Artikel 3.

2 eksemplarer af nærværende konvention skal undertegnes af konferencens præsident og af Det internationale Arbejdsbureaus generaldirektør. Det ene af disse eksemplarer skal deponeres i Det internationale Arbejdsbureaus arkiv, medens det andet i medfør af artikel 102 i De forenede Nationers pagt skal fremsendes til De forenede Nationers generalsekretær til indregistrering. Generaldirektøren skal fremsende et bekræftet eksemplar af nærværende konvention til hver af Den internationale Arbejdsorganisations medlemsstater.

Artikel 4.

1. De officielle ratifikationer af nærværende konvention skal fremsendes til Det internationale Arbejdsbureaus generaldirektør.

2. Nærværende konvention træder i kraft på det tidspunkt, da generaldirektøren har modtaget 2 medlemsstaters ratifikation.

3. Det internationale Arbejdsbureaus generaldirektør skal underrette samtlige medlemsstater samt De forenede Nationers generalsekretær om nærværende konventions ikrafttræden og om modtagelse af yderligere ratifikationer af konventionen.

4. Enhver medlemsstat, som ratificerer nærværende konvention, anerkender derved, at de i nærværende konventions artikel 1 fastsatte ændrede bestemmelser fra nærværende konventions første ikrafttræden at regne erstatter den forpligtelse, der i medfør af de af konferencen på dens første 32 møder vedtagne konventioner påhviler styrelsesrådet til med de i de omhandlede konventioner fastsatte mellemrum at forelægge konferencen en rapport om gennemførelsen af hver konvention og til samtidig at overveje ønskeligheden af at sætte spørgsmålet om en hel eller delvis ændring af konventionen på konferencens dagsorden.

Artikel 5.

Uanset bestemmelserne i nogen af de af konferencen på dens første 32 møder vedtagne konventioner medfører en medlemsstats ratifikation af nærværende konvention ikke *ipso jure* opsigelse af en sådan konvention, og adgangen til at ratificere en sådan konvention bortfalder heller ikke ved nærværende konventions ikrafttræden.

Artikel 6.

1. Såfremt konferencen vedtager en ny konvention, der helt eller delvis ændrer nærværende konvention, skal, medmindre andet måtte være bestemt i den nye konvention,

- a) en medlemsstats ratifikation af den nye, ændrede konvention *ipso jure* medføre opsigelse af nærværende konvention, såfremt og så snart den nye, ændrede konvention træder i kraft;
- b) nærværende konvention ikke længere kunne ratificeres af medlemsstaterne fra datoen for den nye, ændrede konventions ikrafttræden.

2. Nærværende konvention forbliver under alle omstændigheder i kraft i den foreliggende form og det foreliggende indhold for de medlemsstater, som har ratificeret den, men som ikke har ratificeret den ændrede konvention.

Artikel 7.

De engelske og franske gengivelser af nærværende konventions tekst er lige autentiske.

10. Den internationale Arbejdsorganisations rolle i indsatsen for økonomisk udfoldelse og social fremgang i udviklingslandene.

Dette emne var opført på konferencens dagsorden med henblik på en almindelig drøftelse, men det var ikke forudsat, at der skulle vedtages nogen konvention eller henstilling herom.

Den komité, der nedsattes til behandling af emnet, begyndte sit arbejde med en almindelig meningsudveksling, hvori deltog et stort antal repræsentanter både for de lande, som yder bidrag til teknisk bistand, og for de lande, som modtager denne bistand. Herunder blev der peget på utilstrækkeligheden af de midler, der var til rådighed til teknisk bistand inden for De forenede Nationer og særorganisationerne, i forhold til det foreliggende umådelige behov, og nødvendigheden af at nå til den bedst mulige udnyttelse af de stærkt begrænsede hjælpemidler. Behovet for tilførsel af kapital fra privat side til udviklingslandene blev understreget fra flere sider.

I komiteen blev der peget på nødvendigheden af en forøgelse af den hidtil gennem F.N. og særorganisationerne ydede tekniske hjælp, og det blev af nogle medlemmer fremhævet, at virkeliggørelse af en verdensomfattende afrustning ville frigøre vældige ressourcer, der kunne stilles til rådighed for hjælpen til udviklingslandene. Man lagde vægt på en bedre samordning mellem de bestræbelser, der blev udfoldet af de bidragydende lande, af de lande, der modtog